

Све више земаља Европске уније размишља о напуштању еврозоне. Ту не мислим само на земље европског југа које се налазе у великој дужничкој кризи, већ и на земље богатог севера које покушавају да их спасу.

Према последњим анкетама више од 58 одсто Немаца гласало би за повратак немачке марке. За останак евра гласало би њих 42 одсто, што је скоро двоструко мање у односу на исто истраживање спроведено пре две године. Евроскептицизам расте и у Холандији, земљи која је дуго важила за лидера еврозоне. Партије деснице на челу са Партијом за слободу (ПВВ) предлажу, ништа мање, него спровођење референдума о изласку из еврозоне, и повратак националне монете гулден. Холанђани све мање желе евро због његове растуће инфлације, али и „превеликог ангажмана“ садашње холандске владе у спасавању Грчке. Лидер најутицајније опозиционе странке у Аустрији, Слободарске партије (ФПО), Хајнц-Кристијан Штрахе, затражио је што хитније иступање Аустрије из еврозоне. Он је предложио и формирање нове валутарне уније „јачих привреда“ у којој би се налазиле Немачка, Аустрија и Холандија.

Али вратимо се Немачкој која је током кризе додатно учврстила статус центра одлучивање у ЕУ. Супротно свим очекивањима, управо догађања у овој земљи могла би да буду окидач за крах еврозоне. Наиме, за 12. септембар заказано је изјашњавање Уставног суда Немачке везано за учешће ове земље у Европском стабилизационом механизму (ЕСМ), сталном фонду Европске уније за помоћ угроженим чланицама који треба да замени досадашњи Привремени Европски фонд за финансијску стабилност (ЕФСФ). Уколико би Уставни суд одлучио да учешће Немачке у ЕСМ крши уставна права парламента и буџетски суверенитет земље, он би могао да наложи председнику ове земље Јоакиму Гауку да не ратификује учешће Немачке у овом фонду. Последице такве одлуке угрозиле би не само даље спасавање земаља еврозоне које се налазе у кризи, већ и опстанак саме заједничке валуте – евра. Све очи су сада упрте у немачки градић Карлсруе, где се налази седиште Савезног уставног суда, где треба да буде донета историјска одлука која би имплицитно могла да утиче на судбину читавог политичког пројекта ЕУ.

Ко ће први напустити брод који тоне

Пише: Ненад Поповић
среда, 29 август 2012 10:58

